

29ste zondag door jaar A

Mat. 22, 15-21

Beste broeders en zusters,

Wij staan er denk ik niet dagelijks bij stil, maar de betekenis van de taal is natuurlijk ontzettend groot en dat wordt misschien heel duidelijk als mensen een hersenbloeding hebben gehad. U hebt daar allemaal denk ik wel voorbeelden van in uw eigen familie- of vriendenkring, zeker als het ernstig is, mensen opnieuw weer moeten leren spreken, woord na woord.

Taal is nodig om te communiceren, om met elkaar verbonden te zijn. In taal kunnen we onze gevoelens uiten, mooie gedichten schrijven, romans schrijven, waarin het leven in beeld komt. Maar taal kan ook worden gebruikt om anderen te kwetsen. Je kunt misschien soms beter een klap krijgen dan dat mensen je verrot schelden. Die woorden blijven nog heel lang doorklinken in je herinnering.

Kijk eens wat er vandaag de dag gebeurt met taal op sociale media, dat mensen aan het liegen en het bedriegen zijn, dat mensen elkaar het licht niet in de ogen gunnen en hele harde taal gebruiken, helaas ook mensen tot in de leidinggevende posities van bijvoorbeeld de Verenigde Staten, maar ook als je op het internet wat opzoekt hoe er gescholden wordt: het kan vaak niet slechter.

Taal kan ook gebruikt worden om mensen te vangen en dat gebeurt vandaag, althans dat proberen de tegenstanders van Jezus vandaag te doen. En ze hebben een vraag bedacht waarvan ze denken: die kan hij nooit goed beantwoorden. Ze komen trouwens naar hem toe met een strooppot: “Meester, we weten, U bent ontzettend oprecht en U laat U niets door anderen zeggen, zeg eens: is het geoorloofd belasting te betalen of niet?” Als Jezus ‘ja’ zegt dan kunnen ze Hem beschuldigen van collaboratie, want u moet zich goed voorstellen: in Jezus’ dagen was Israël, het heilig land, bezet gebied. De Romeinen hadden het land bezet. Je zou kunnen zeggen een beetje geactualiseerd: Jezus zou dan een soort NSB’er zijn geworden die heulde met de vijand. Maar zou Hij ‘nee’ zeggen, geen belasting betalen, dan was Hij een soort opstandeling geworden, dan had Hij tegen het wettige gezag, bezettende macht beter gezegd, dan had Hij een soort opstand gepredikt. Jezus wordt vandaag met een zoete stem, met een strooppot tegemoet getreden om Hem in zijn eigen woorden vast te laten lopen. En dan komt het antwoord dat de Heer geeft: iets waarin in beeld komt: Christus als de wijsheidsleraar, die doorziet hun slechte gedachten, hun poging om Hem vast te zetten. Hij komt dan met die beroemde uitspraak: geeft aan God wat God toekomt en aan de keizer dat aan de keizer toekomt. Een antwoord dat door de eeuwen heen onder theologen nogal flink bediscussieerd is: wat zegt Jezus eigenlijk vandaag? Het lijkt zo eenvoudig, maar als je dat antwoord van de Heer goed gaat bekijken dan is het helemaal niet zo’n eenvoudig antwoord. Wat heeft Hij ons te zeggen? Wil Hij een radicaal onderscheid maken tussen God en de

keizer, tussen de hemel en de aarde? Ik denk eigenlijk niet, want God is immers de Schepper van de werkelijkheid en zelfs de keizer, die Romeinse keizer kon alleen maar keizer zijn omdat God hem dat gegund had. Dus zo'n dualisme tussen God en de wereld lijkt mij niet de meest juiste uitleg van de tekst. En Hij zegt: "Laat Mij eens de belastingmunt zien. Van wie is dat beeltenis?" En dan moeten ze zeggen: van de keizer. Het is trouwens interessant, even een zijweg, ze hadden belastingmunten blijkbaar bij zich, wat eigenlijk volgens de Joodse wet niet mocht. Belastingmunten met beeltenis van de vijandige keizer. Zo was de situatie ook nog en dan zegt Hij: geef maar aan de keizer wat van de keizer is. Zijn beeltenis staat er immers op, maar geef aan God wat God toekomt. Dat is eigenlijk, denk ik, alles wat we zijn en hebben. We zijn immers schepselen van Hem. Hij heeft ons het leven geschonken. We kunnen alleen maar leven dankzij Zijn geestkracht. Als God ons zijn Geest weghaalt, keren we terug tot de stof – psalm 104 zegt het heel duidelijk : 'Zendt Gij uw geest, dan komt er weer leven , neemt Gij uw geest terug dan keren ze terug tot het stof'. Alles is uiteindelijk van God en wij zijn geroepen om datgene wat we van de Heer ontvangen hebben, onze talenten, onze mogelijkheden, om dat zo in te zetten dat we daarmee God groot maken, dat we daar God eer mee brengen. Zo heeft Jezus zelf aan die uitspraak van vandaag gestalte gegeven. Heel zijn leven wordt immers bepaald door een biddende omgang met God, zijn Vader en vanuit die biddende omgang is Hij beschikbaar voor mensen die Hij tegenkomt, voor zieken, voor schuldige mensen, voor armen, voor al degenen die geen helper hebben. En vandaar dat in een christelijke gemeenschap, die evenwichtig in elkaar steekt, niet alleen wordt gevierd, zoals wij deze ochtend doen, niet alleen wordt geleerd, door catechese of door godsdienstonderwijs, maar ook wordt gediend: een dienende Kerk.

En daarom ben ik zo blij dat er in deze parochie ook een MOV-groep is. Missie-Ontwikkeling-Vrede. De hele wereld is immers van God. En alles wat we zijn en hebben moeten we inzetten om die wereld van God een stukje mooier, een stukje beter te maken, of liever gezegd om de duisternis die er in de wereld ook is, om die terug te dringen en daar het goddelijk licht te laten schijnen.

Iemand die dat al heel lang doet is de heer Pasteels, 100 jaar, u zult hem allemaal denk ik wel kennen hier in deze gemeenschap en ik heb begrepen van de pastoor, al meer dan 90 jaar vrijwilliger. Begonnen als misdienaar en door de tijd heen altijd weer beschikbaar geweest voor de geloofsgemeenschap hier ter plekke. Altijd zijn beste beentje voorgezet, juist ook op het diaconale terrein. Om te laten zien dat wij in het voetspoor van Jezus Christus willen leven en dat wat klein en kwetsbaar is, dat dat onze zorg verdient.

Ik begrijp dat de MOV hier in Eindhoven zich met name ook inzet voor jonge meisjes en vrouwen in Kenia en dat dat project als het ware centraal staat in het werven van geld voor deze vrouwen in Afrika. Ik hoorde ook in de sacristie dat er gelukkig ook een nieuwe generatie is opgestaan, zodat het MOV-werk door kan gaan, dat er mensen zijn die de fakkel willen overnemen, ook van iemand

die al 100 jaar is. We zijn dankbaar dat het zo mag zijn, dat iemand die zoveel talenten heeft gekregen, zich inzet voor de gemeenschap, niet alleen in Eindhoven, maar ook heel ver weg in Afrika. Dank voor uw inzet en ik denk dat ik dat mag zeggen namens iedereen hier in deze Thomaskerk. We hopen dat u in de kracht van Gods geest mag leven voor zijn aangezicht. Amen.

Gerard de Korte
Bisschop van 's-Hertogenbosch